

کشف پنی سیلین توسط الکساندر فلمینگ (1928م)

الکساندر فلمینگ پزشک و محقق انگلیسی این ماده شفا بخش را از کپک‌هایی به دست آورد که در محیط کشت طبی برای رشد میکرب استافیلوکوک مهیا کرده بود.

الکساندر فلمینگ پزشک و محقق انگلیسی این ماده شفا بخش را از کپک‌هایی به دست آورد که در محیط کشت طبی برای رشد میکرب استافیلوکوک مهیا کرده بود. سر الکساندر فلمینگ پزشک و کاشف معروف انگلیسی در ۶ اوت ۱۸۸۱م در خانواده‌ای کشاورز در شهر لاجفیلد فارم در غرب اسکاتلند به دنیا آمد. او پس از طی تحصیلات متوسطه راهی لندن شد و به همراه برادرش به کار مشغول گردید. با این حال از سن بیست سالگی تصمیم به ادامه تحصیل گرفت و پس از پنج سال موفق به اخذ مدرک پزشکی شد. فلمینگ پس از آن وارد تحقیقات پزشکی شد و به مطالعات میکروبی و شناسایی علاقه‌مند گردید. او در جریان جنگ جهانی اول، در بهداری ارتش انگلیس به خدمت مشغول بود. فلمینگ در آن مدت متوجه شد که عده زیادی از سربازان در نتیجه عفونت زخم می‌میرند و این امر باعث تأثر و وحشت در او شد. فلمینگ مشاهده می‌کرد که حتی بهترین وسائلی که علم جراحی در آن زمان فراهم آورده است، قادر نیست بیماران مبتلا به عفونت را از مرگ نجات دهد. وی از همان زمان مصمم شد تمام عمر خود را در راه تحقیق و مطالعه درباره باکتری معمولی که موجب عفونت زخم می‌شود، صرف کند. در نهایت، ده سال پس از پایان جنگ، در چهارم اکتبر ۱۹۲۸م، یک اتفاق تصادفی و یک مطالعه دقیق و موشکافانه باعث شد که فلمینگ برای از بین بردن باکتری‌های تولیدکننده عفونت زخم، موفق به کشف پنی‌سیلین گردد که برای بافت‌های انسانی اثرات نامطلوبی در پی نداشت. این کشف در تاریخ طب بی‌نظیر بود و نشان می‌داد که نتایج ناشی از آن، انقلابی در تاریخ پزشکی به وجود خواهد آورد. پنی‌سیلین بدان صورت که فلمینگ کشف کرد کاربردی نداشت؛ تا این‌که یازده سال بعد در سال ۱۹۳۹م با کمک دو دانشمند میکروبی شناس و زیست‌شناس به نام‌های هوارد فلوری و ارنست چین، این آنتی‌بیوتیک به صورت داروی ضد عفونت عرضه شد. در طی جنگ جهانی دوم، آنتی‌بیوتیک‌ها کاربرد وسیعی پیدا کردند و جان میلیون‌ها نفر را نجات دادند. فلمینگ، ۱۷ سال پس از کشف پنی‌سیلین، در سال ۱۹۴۵م، به دریافت جایزه نوبل پزشکی نائل آمد و به لقب بهترین خدمت‌گزار کشور مفتخر گردید. سر الکساندر فلمینگ سرانجام در یازدهم مارس ۱۹۵۵م در سن ۷۴ سالگی درگذشت.